

չառ եւ անողորմելի երկինք չալիս ներքն բնաւ, որ այս շնական անամթոթութեամբ եղած յախշտակութիւնն երկար ժամանակ անպատիւ մնայ. մեր տեսնեմք պիտի, որ քաջութեամբ եւ ծախսաբարութեամբ պիտի տեսնեմք Աւստրիոյ կայսրն իր յախշտակեալ կարեւորներէն հաղածական, ինչպէս 1859ին Միլանէն, Մաթենայէն եւ Սոփերինայէն կոտորէր. մեր տեսնեմք պիտի Մեծ ըստած Պրեզերիտի թոռն, արդի գոռոզ Գիլիամն, ոչ միայն իր մայրաքաղաքէն հաղածական. այլ և անկարող իր նախնիի ցուրտ դերեզմանն և ոսկերութիւնն պաշտպանելու, եւ վասն պիտի տամք Աստուծոյ, որ կանուխ կամ անաղան ամբարտաւաններն կիտոր տակէ եւ գրկելոյ բողբոյն ընելով՝ աստուածորէն կ'առնուցանէ :

Ոչ ոք սակայն թող կուսակցութեան կարծիք մեզ չընծայէ : Մեր Հայրս, մեր ալ երբեմն այլոց երկիր մտանք եւ յախշտակեցինք. եւ երբ հաշտեւ տեսութեան օրն մօտեցաւ, երբ երկնային դատի զանգն հնչեց, օրորող քարեակերպ պղծեալ Յոյներն և կրօնապաշտ Պարսիկներն մեր դաշինքներն եղան, եւ մեր յանձնարար ատած երկիրներէն զատ մեր բուն երկիրն ալ խեղցին, որոց համարն տուին. Պարսիկներն Խալէպ, Էմիրն, Յոյներն՝ Յատթոզ Մէհմեդին. Արդ մեր այժմ տկար գնով, հարկէ, որ մեր կարեկցութիւնն մեզ պէս տկարաց նուիրեմք, որպէս զի մեր ալ այլոց կարեկցութեան արժանանամք. կեցցէ՛ իրաւունք. կորկցեն անիրաւութիւնք, յախշտակողք եւ բռնաւորք :

Ինչպէս անցեալ թեթեւութեամբ մէկուն մէջ յիշեցինք. Նապոլէոն Գ., իրրե հաշտարար Եգիպտոսի փոխարքայի և Սուլթի Նրանցիի Ընկերութեան մէջ ծագած վէճին, իր որոշումն հրատարակեց : Յուլիի 20, 1856 թուին դրուած պայմանագրութեան հրաժարելու համար եւ Չրանցիի մօտերն եղած ինչ ինչ երկիրներն փաշային վերադարձուցնելու համար, պէտքէ որ, Նորին Բարձրութիւնն Ընկերութեանն վճարէ 54,000,000ֆ. մէկ փորթի գումար : Երանի՛ թէ այս վերջինն ըլլար Թուրքերու առած դատերուն, որք Եւրոպացեաց հետ, ինչ և ինչ կ'ապակցութիւն ընելէն յտաւ, չորս տարով նային, քիչ մի խոկան եւ ապա կ'երեն եւ ստորագրութիւնն զենն :

Օգոստոսի 2ին Աւստրիոյ, Պրուսիոյ եւ Դանմարքի լիակար դիւաններն ստորագրեցին Վիեննա հաշտութեան նախապայմաններն, և ետամսեայ զինադադարն, ըստ որոյ Պաննարգ յիշեալ երկուց տէրութեանց կտայ Հոլանտին, Երեզլիզի եւ Լուկոմորդի երեք գետութիւններն հանդերձ քանի մի կ'զգլնեցով. մինչև կատարեալ հաշտութեան ամեն պայմաններ որոշելու և վաւերացնելու ատենն Յուլիանոզ երկու գերմանական տէրութեանց ձեռքն մտաւ և անոնցմով վարուելու է :

—Թունիսէն եկած վերջին հեռագիրն կ'ընտելանէ թէ Մահմետականաց վերայ դրուած գլխահարկն իջեցնելով՝ Բէյի և սպասամբներու մէջ տեսակ մի հաշտութիւն եղաւ : Գլխաւոր ցեղերէն Դէր չառի հնազանդեցան. եւ Բեն Դադանին, որ սպասամբաց ատաշնորդն էր, թող տրուեցաւ որ Տեղագահութեան երկրէն դադիւ :

—Սմերիկացի Հատարակողեւութեան Հիւսիսայնոց եւ Հարաւայնոց մէջ Նիստարայի Բարձրագին մօտ հաշտութեան վերայ բանախօսութիւն

եւ Թիթակցութիւն ընեցին հաւաքեցաւ. այլ գծրախտարար Պ. Լինկոլնի կամակորութիւնն ամեն բան տարեց. վասնզի Հարաւայնի անոր արտաուց պահանջմունքն լսելով հրաժարեցան եւ ձեռնարկն չյաջողեցաւ :

—Ազգային թերթերէն ոմանք գովութեամբ յիշեցին, ինչպէս ստորկապտ անձերու սովորութիւնն է, Տրոլեր Անգլիական եպիսկոպոսի մեր Սրբազան Պատրիարքին ըրած արցելութիւնն : Թող այժմ կարգան անոնք եւ խանտն The Record լրագրի կարծիքն նոյն աստիկացի վերոյ եւ զգուշանան այսուհետեւ ոչսպիտիկ փնտախար այցելութիւններու լուրն մեր շինական ժողովրդոց հաղորդելէն. վասնզի երբ զիւղային կիմանայ թէ Սրբազան Պատրիարքին ներուած է մէկ բողոքական եպիսկոպոսի հետ մէկ բարձի վերայ նստիլ և եղբայրաբար խօսակցիլ, ինքն ալ կ'հետեւ ցունէ անկէ թէ իրեն ալ ուրեմն ներուած է մէկ թափառական միաօնար իր տունն ընդունիլ իր ընտանեաց մէջ մտցուցնել և անոր հետ դրուելը որոյ աքիս և օնկան ըլլալու է անտարակոյց Հայոց եկեղեցւոյ խանգարումն և պղծութիւնն և Անգլիկանութեան մարբութիւնն եւ գերազանցութիւնն. այսպիսի տեսութեան եւ խօսակցութեան հետեւներն ալ գծուարին չէ ժակարեւել : Ահա յիշեալ յօդուածի համառօտութիւնն : « Գիրքաւորի Լորդ Եպիսկոպոսի երկար այցելութիւնն վայելեցինք հոս (Կոստանտնուպօլիս), որ իր անձին յատկութեամբն աղէկ տգաւորութիւն ըրաւ տեղոյս Անգլիացի գաղթականութեան վերայ, այլ անոր բանի մի պաշտօնական գործերն վիշտ պատճառեցին բոլոր աւետարանական եկեղեցականներուն : Նա առջի այցելութիւններէն մէկն Կոստանտնուպօլիս Գոնայ և Հայոց եկեղեցեաց Պատրիարքաց ըրաւ : Ստուգիւ նուաւտութիւն էր տեսնել մէկ Անգլիացի բողոքական եպիսկոպոս զիստի ձեռնին Արևելքի ապականեալ (corrupt) եկեղեցեաց առաջնորդաց առջև կեցած, որոց (Պատրիարքաց) անձնական յատկութիւնն այնպէս անարժան է անոր մատուցած յարգանայն, որչափ անոնց փարգաւետութիւններն տարբեր են Անգլիոյ եկեղեցւոյ փարգաւետութիւններէն. . . »

—Կոստանտնուպօլիս եկած վերջին հեռագիրն կ'ընտելանէ թէ Անգլիկան եւ Սմերիկացի բողոքաց հաստատութիւններն վերադին բացուեցան Սեր Հենրի Բուրքի միջամտութեամբ. իսկ բողոքական եղող Թուրքաց համար տնօրինեցաւ որ անոնք մայրաքաղաքէն արտուին, որք, եթէ տարածամ չմեռնին, Անատօլու և Ռումելի խմորելու համար յարմար գործիք պիտի ըլլան :

ԹՂԹԱԿՅՈՒԹԻՒՆՔ

Տիգրանակերտէն, Վանէն, Կարսէն, Չար Սանձախէն և այլն այլ և այլ թղթոց պատճեններ մեզ կ'երկեն խնդրելով որ հրատարակեմք, զոր յօժարակամ յանձն կ'առնուի : Դժբախտաբար, Անատօլի Ազգայիններն, կարծեա թէ, ամենն ալ, Երեսիայի դարպէն ելեր են, և ողբերգութեան զատ այլ արուեստ, գիտութիւն և զինք չունին : Պօլսոյ Ամենապատիւ եւ Վեհափառ Պատրիարք Հօր մեր ժողովրդեանն կարեւոր պաշտպանու

թիւն եւ միախառնութիւն հայթհայթելու ջանքն զերմարդկային է, և ամենայն շնորհակալութեան և երախտագիտութեան արժանի : Պօլսոյ բազմաթիւ ժողովն լուծուեցաւ, և շատ լաւ եղաւ, վասն զի մնալէ զատ մինչև յոյսոր այլ ինչ չարդիւնաւորեց. հինգ անգամ ընդհանուր ժողով գումարելու փորձեր եղան, հինգն ալ վիթեցին : Յաւաջ սեղանաւորներն եւ ամիրաններն էին Տաճկաստանի ազգայնոց բախտի տնօրէնն. այժմ նոյն պաշտօնն է ֆեհտիներու և բէյերու ձեռքն անցաւ, որք սակաւ ժամանակի մէջ, արեւու լլցան ալէս, ցոյց տուին, թէ թերակատար կրթութիւնն, կ'սկսէ հայութիւնն և շահասիրութիւնն ինչ հրէշներ կրնան ծնանիլ : Ժամանակի սղութիւնն, կարեւոր ստիպումն և մեր հիւանդագին վիճակն մեզ չեն ներկրնորէն մեր ազգասիրութեան հանգանակն ի լուր աշխարհի քարոզել և վկայութիւն դնել առաջի երկնից եւ երկրի թէ Սահմանադրութեան հաստատութիւնն և օգտակարութիւնն ոչ միայն արեւմեր կենդանութեան ատեն մեզ անպաւա խնդութիւն պատճառէին պիտի. այլ նաեւ տապալի մէջ մեր փոշխացեալ զանգուածին եթէ քարեկիրտ Հայուն մէկն զար մեռելոցի օրն և ակունճս ի վեր ըսէր. « Եւրոպայ, Սահմանադրութիւնն կրպէ. » Մեր զմեզ խաբէլու և ոչ զայլ խաբէլու տրամադրութիւն չունիմք. վասն որոյ համարձակ եւ անկեղծաբար կըսեմք մերոցնոց թէ այսօր ալ վաղն ալ մէկ տարիէն ետքն ալ անհնարին է, որ ըստ Հայոց երեւակայութեան արդի Սահմանադրութիւնն քալէ և ժողովրդեան շահաւոր ըլլայ այնպիսի մէկ տէրութեան տակ, որ ինքնին Սահմանադրութիւն չունի, որ ինքնին բացարձակ է : Բազմած ամանակեաց փորձն, այնպիսի ժողովրդեան մէջ, որ մարդկային, ազգային եւ քաղաքական պարտեաց և իրաւանց վերայ ոչ ինչ տեսիլք չունի, որ իր հարսն, կ'են և դատարն ըլլալ պաշտաւր ֆիդայիսիս արքայի կողմէ ազատիլ, կրկայէ որ ամիս անհնարին է : Եթէ Չար Սանձախի ազգայիններն միշտ այս խելով վարուին՝ տակաւին, կարծեմ թէ, հարկաւոր տարի Բիւրտ փեսաներ ունենալէ չեն վրիպիր, թէ և քանի մի հարկու ֆեհրան, Էմիրնաւ, մկիտարիստի ալ հոն խրկուին, ի կարծոյ մեր տկար կարծիքն է. որ այժմ մեր սիրելի Պօլսոցի, ազգի վտանգալից վիճակն աղէկ կ'ընելով, ամեն ինքնախար պատրանքէ հրաժարին եւ հոգեւոր եւ քաղաքական ժողովաց անդամոց թիւն 6-7ի իջեցունելով եւ անոնց ալ կանոնաւոր ամսական օրոշելով, ատենական նիստերն կանոնաւոր եւ պարտաւորեալ ընեն, եւ ազգային գործերն քաղցունեն, կամ թէ Սմեռապատիւ Տէր Պօլսո Պատրիարքին 3-4 տարիի համար, իրրե փորձ, ղիկրատարական վարչութեան լիակ կ'որոշութիւն տան, և մի եւ նոյն միջոցին ջանան մեր ազգի մէջ սերմանել շատ կամ սակաւ լլցա, եւ սահմանադրական բարիք վայելելու առաքինութիւններ :

Թղթակցութիւնք

Տիգրանակերտ Մարտ 31. 1864

Ամենապատիւ Վեհափառ Սրբազան Տէր և Հայր Հոգեւոր

Տիգրանակերտու նահանգ, Խառզանու բանաւոր Զաթմազ ալէի անտանի չարիքներուն համար յազում անգամ ազգով բողբոք եմք թէ Տիգրանակերտու անգաման իշխանութեան և եթէ ի Պատրիարքարանդ ազգիս. եւ այսի մեծ օգնութիւն եղեր է ազգասիրութեամբ. բոց յիշեալ

